

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 4T/10/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119010744
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martin Floriš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2119010744.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mgr. Martina Floriša, PhD. a prísediacich PhDr. Gabriely Brestovanskej a JUDr. Petra Mikuláša na hlavnom pojednávaní v Trnave, dňa 23.06.2022, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný

G. V., nar. XX.XX.XXXX v Trnave,
trvale bytom ul. R. R. č. XXXX/XX, O.,
t. č. ÚVTOS Leopoldov,

sa uznáva za vinného, že

1. dňa 28.06.2018 v čase okolo 11.43 hod. v meste O. na ulici X. č. 28 v predajni TETA drogéria z predajnej plochy odcudzil 8 ks Elseve šampón 250 ml, 11 ks Elseve balzam 200 ml, 14 ks Nivea sprchový gél 250 ml, 7 ks Dove Deo/SG hodváb a 4 ks Dove Men Deo/SG Clea tým spôsobom, že tento tovar si schoval do igelitovej tašky a pravého vrečka a následne s týmto prešiel bez zaplatenia cez pokladničnú zónu smerom k východu a z predajne utiekol na neznáme miesto, čím uvedeným konaním spôsobil spoločnosti PEMAS plus spol. s r.o., IČO: 35 694 254, so sídlom P. 1, 951 41 I., škodu v celkovej výške 109,36 €, hoci mu bola dňa 29.11.2017 rozhodnutím Obvodného oddelenia PZ Trnava uložená pokuta vo výške 30,- €, a to blokom na pokutu nezaplatenú na mieste e.č.: 12099896, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.11.2017 za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 15T/5/2018 zo dňa 05.02.2018, právoplatným dňa 17.02.2018, bol uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona,

2. dňa 02.08.2018 v čase o 11.53 hod. v Trnave na Trojičnom námestí č. 9 v O. v obchodnom dome Y. na prízemí pri výťahoch pristúpil k tam stojacej L. S., nar. v roku XXXX a následne jej z krku strhol zlatú retiazku neznámej značky so zlatým krížikom a pozláteným medailónom Panny Márie, ktorú si prisvojil, čím poškodenej L. S. spôsobil škodu vo výške 50,- Eur a tohto konania sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 05.02.2018, sp. zn. 15T/5/2018, právoplatným dňa 17.02.2018 odsúdený pre pokračovací prečin krádeže, podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody 10 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 30 mesiacov a trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/184/2018 zo dňa 30.07.2018, toho istého dňa právoplatným bol odsúdený pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia,

teda

obžalovaný G. V.

v bode 1

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

v bode 2

prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci ktorú mal iný na sebe, a taký čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a čin spáchal na chránenej osobe - osobe vyššieho veku,

čím spáchal

v bode 1

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. (v znení do 31.07.2019)

v bode 2

zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 písm. e) Trestného zákona (v znení do 31.07.2019)

a za to sa odsudzuje:

v bode 1

Podľa § 44 Trestného zákona upúšťa od uloženia súhrnného trestu s poukazom na rozsudok Okresného súdu R. zo dňa 09.09.2020, sp. zn.: 1T/130/2018, právoplatný dňa 09.09.2020, ktorým bol obžalovanému uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 30 (tridsať)mesiacov, na výkon ktorého bol obžalovaný zaradený do ÚVTOS so stredným stupňom stráženia a, pretože trest uložený týmto skorším rozhodnutím je na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a dostatočný.

v bode 2

Podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona (v znení do 31.07.2019) s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákon, § 37 písm. m) Trestného zákona, k trestu odňatia slobody na 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd sa obžalovanému ukladá uhradiť poškodenej Pavlíne S., nar.: XX.XX.XXXX, bytom: X. 120, škodu vo výške 5,- eur.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd sa obžalovanému ukladá uhradiť poškodenej Teta drogérie SR s. r.o. (predtým PEMAS plus, spol. s.r.o.), so sídlom V. 6, 951 41 I., N.: 35 694 254, škodu vo výške 109,36 eur.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Skutok 1

Podľa § 172 ods. 2 Trestného poriadku ak sa po vyhlásení rozsudku prokurátor aj obžalovaný vzdali odvolania alebo taký prejav urobili v lehote troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku, môže sa vyhotoviť zjednodušený písomný rozsudok, ktorý neobsahuje odôvodnenie. Ak ide o mladistvého obvineného, takéto vyhlásenie treba vyžiadať aj od zákonného zástupcu a zástupcu orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. Vzhľadom na skutočnosť, že prokurátor ako aj obžalovaný sa po vyhlásení rozsudku vzdali odvolania, tento písomný rozsudok neobsahuje odôvodnenie.

Skutok 2

Výrok o vine

Podľa § 172 ods. 2 Trestného poriadku tento rozsudok neobsahuje odôvodnenie v rozsahu výroku o vine, nakoľko prokurátor a obžalovaný sa po vyhlásení tohto rozsudku vzdali práva podať odvolanie a obžalovaný zároveň vyhlásil, že nesúhlasí s podaním odvolania vo svoj prospech osobami uvedenými v § 308 ods. 2 Trestného poriadku.

Výrok o treste

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že priznáva spáchanie skutku, ľutuje jeho spáchanie a žiada, aby mu súd uložil najnižší možný trest. Momentálne ukončuje výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody a chce sa vrátiť k svojej rodine a starať sa o svoje nezaopatrené deti.

V rámci rozhodovania o treste súd prihliadol najmä na obsah nasledovných listinných dôkazov, ktoré vykonal v zmysle § 269 Tr. por.:

- lustrácia CDB,
- rozsudok OS TT, sp. zn. 1T/24/2006 zo dňa 09.05.2007,
- uznesenie OS TT, sp. zn. 30Nt/151/2013,
- podanie obhajcu zo dňa 25.10.2021 a 26.10.2021 predložené krátkou cestou počas HP,
- podanie z č.l. 232-233,
- odpoveď od MUDr. R. z č.l. 238,
- Pripojený spis 10Nt/38/2021 OS Trnava,
- Odpis RT,
- Lustrácia GP,
- Lustrácia CEZDAB.

Na HP bola z dôvodu vhodnosti predvolaná znalkyňa MUDr. T., ktorej ZP z č.l. 76-80 bol následne vykonaný v zmysle § 268 ods. 2 Tr. por. (pričom z tohto ZP vyplynulo dôvodnosť uloženie ústavnej formy protitoxikomanického liečenia). Na tomto HP vykonaný výsluch znalkyne, resp. na základe návrhu obhajoby bola k aktuálnosti ZP vypočítaná znalkyňa, ktorá súdu po zákonom poučení uviedla, že u obžalovaného je zistená závislosť od OPL trvalá, je to podobné ako napr. potreba používania inzulínu pri diabetes. Pri obžalovanou je len otázka, či je schopný abstinovať alebo nie. Obžalovaný bol na slobode schopný abstinovať len čiastočne, a to pri liečbe suboxonom, ktorý mu podával lekár, aby nemusel užívať opiáty. Akonáhle stratil kontakt s lekárom nastala recidíva, u obžalovaného išlo o zavinené prerušenie liečby. Z pohľadu znalkyne je liečba stále dôvodná, a to z dôvodu, že bez substitučnej liečby nebol schopný abstinencie. Vo všeobecnosti nariadená ústavná liečba trvá, až kým ju súd nezruší, v zásade 2-3 mesiace. C. v súčasnosti abstínuje v ÚVTOS, abstinencia obžalovaného je vynútená, táto sa označuje ako abstinencia v chránenom prostredí. Je možné, že by obžalovaný bol schopný abstinovať na slobode, ale nepovažuje za vhodné, aby abstinoval za súčasnej substitučnej liečby, ako v minulosti. Abstinencia bola vynútená to považuje znalkyňa za nepopierateľné. Či je obžalovaný schopný abstinencie v nechránenom prostredí, to je otázka, na ktorú nevie odpovedať, ale závislý je a závislosť je ťažká a kombinovaná. V prípade protitoxikomanickej liečby ambulantnou formou, o tejto je možné uvažovať, ale aká je perspektíva k tomu sa vyjadriť nevie. Obž. nebol schopný abstinovať na slobode a je predpoklad, že pokiaľ by bol ZP vypracovaný ku dňu konania HP, jeho záver by s vyššou mierou pravdepodobnosti svedčil v prospech nariadenia protitoxikomanickej liečby ambulantnou formou. Fyzické prejavy u obžalovaného neboli zistené. Na otázku, či mohol mať dlhodobý pobyt v ÚVTOS rovnaký účinok ako ochranné liečenie ústavnou formou, znalkyňa uviedla, že v psychiatrii to nie je možné vylúčiť, ale nedokáže predvídať vývoj stavu obžalovaného na slobode, ale viem zotrvať

na tom, že u neho bola zistená dlhoročná a ťažká závislosť. V súčasnosti to vyzerá tak na 52% : 48 % k dôvodnosti „len“ ambulantnej liečby.

Z obsahu odpisu RT vyplynulo, že obžalovaný má v odpise RT vykázaných 11 záznamov s absolútnou prevahou majetkovej trestnej činnosti s najčastejším výskytom prečinu krádeže. Z lustrácie odpisu RT možno u osoby obžalovaného pozorovať špeciálnu recidívu vo vzťahu k majetkovej trestnej činnosti. Obžalovaný je osobou, opakovane súdne trestaná a to najmä nepodmienečnou formou, pričom u osoby obžalovaného sa účinku minul aj uložený podmienený trest, resp. podmienené prepustenie z VT a uložený probačný dohľad (viď 3 záznam v RT), či uložené ochranné liečenie (viď 2., 4. a 5. záznam v RT). Pripojení spisu OS Trnava, sp. zn.: 10Nt/38/2021 bolo zistené, že u obž. došlo k zahladeniu odsúdenia v konaní pred OS Trnava, sp. zn.: 1T/24/2006, teda odsúdenia za zločin, ktorý by inak zakladal aplikáciu § 38 ods. 5 Tr. zák.

V prípade obžalovaného prichádzala do úvahy poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval). Vzhľadom na zistené odsúdenia neprichádzala do úvahy poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák. Pokiaľ ide o prirážajúce okolnosti, súd zistil prirážajúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., keďže odsúdený už bol (dokonca opakovane) za trestný čin odsúdený, preto konštatoval v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. neutrálny pomer prirážajúcich a poľahčujúcich okolností.

Pozornosti súdu neuniklo, že v momente spáchania trestného činu v bode 2 a aj v momente podania obžaloby na tunajší súd bol trestný čin spáchaný ako recidíva v zmysle § 38 ods. 5 Tr. zák., teda išlo o opätovné spáchanie zločinu (vzhľadom na odsúdenie OS Trnava, sp. zn.: 1T/24/2006 zo dňa 09.05.2007, právoplatného rovnaký deň). Následne v priebehu súdneho konania došlo k zahladeniu tohto odsúdenia uznesením OS Trnava sp. zn.: 10Nt/38/2021 zo dňa 25.04.2021, pričom je nepochybné, že uznesenia nadobudlo právoplatnosť pred ukončením dokazovania na HP. Predmetný stav v judikatúre rieši predovšetkým rozsudok Najvyššieho súdu SR zo 7. februára 2012, sp. zn. 2To/5/2011 uverejnený v zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2013 pod č. 11, v zmysle ktorého, ak je podľa ustanovení Trestného zákona pri rozhodovaní potrebné posúdiť, či u predchádzajúceho odsúdenia obžalovaného nastali účinky zahľadania, posudzuje tieto účinky odvolací súd podľa stavu v čase svojho rozhodovania (pozn. predmetná judikatúra expressis verbis pojednáva o odvolacom konaní, je však len logické [minimálne na základe argumentum a minori ad maius], že tento princíp, t.j. viazanosť právnym stavom v momente rozhodovania súdu pri rozhodovaní o treste platí aj pre prvostupňové konanie). Z tohto titulu musel súd dodatočne prihladiť na zahladenie odsúdenia a konštatovať, že predpoklady pre aplikáciu § 38 ods. 5 Tr. zák. nie sú v prípade obžalovaného splnené.

Výmera základnej trestnej sadzby pre obžalovaného bola v mesiacoch :

1) 36 - 120 mesiacov (základná sadzba).

2) 24-120 mesiacov (sadzba po aplikácii § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák.).

Súd prihladol na osobu odsúdeného, na skutočnosť, že tento má doposiaľ vykázaných 11 záznamov v RT, ako aj na fakt, že obžalovaný sa ku skutku priznal už v prípravnom konaní a tento (podľa názoru súdu, na základe vykonaného dokazovania) úprimne oľutoval. Pozornosti súd neuniklo, že obžalovaný po vyhlásení o vine (§ 257 ods. 1 písm. b) Tr. por.) mal ambíciu spochybníť vlastné vyhlásenie, zjavne s cieľom dodatočne dosiahnuť zahladenie odsúdenia, ktoré by pri jeho osobe mohlo založiť aplikácie § 38 ods. 5 Tr. zák. (čo sa mu aj dodatočne podarilo). Tento postup možno chápať ako hraničný medzi realizáciou práva na obhajobu a procesnou obštrukciou, ktorý ale súd vzhľadom na už aj tak hroziaci vysoký trest nezohľadnil v neprospech osoby obžalovaného. Žiada sa ale dodať, že s výnimkou tvrdenia obžalovaného sa nezistila žiadne skutočnosť indikujúca pochybnosť o príčetnosť obžalovaného v čase konania HP a tomuto nesvedčili ani vykonané listinné dôkazy (vyjadrenie od MUDr. R. a MUDr. U.). Na druhej strane je nevyhnutné dodať, že nemožno ignorovať trestnú minulosť obžalovaného a jeho sklony k páchaniu majetkovej trestnej činnosti. Zásada generálnej a individuálnej prevencie v prípade osoby obžalovaného preto vyžaduje, aby aj s ohľadom na možnosť uloženia trestu pod zákonom stanovenú spodnú hranicu postupom podľa § 39 ods. 2 písm. d) ods. 4 Tr. zák. per analogiam, súd túto možnosť nevyužil a obžalovanému vyhlásenie o vine síce zohľadnil, ale neuložil mu (pri jeho osobe neprimerane mierny) trest odňatia slobody pod spodnú hranicu zákonnej výmery. Vzhľadom na uvedené súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov, teda trest pri spodnej hranici trestnej sadzby a zároveň trest nižší, ako by mu bol býval uložil v prípade, ak by obžalovaný spáchanie skutku popieral, resp. neučinil vyhlásenie o vlastnej vine.

Rozhodnutie o ochrannom liečení

Zo záverov ZP MUDr. T., ktorý súd vykonal prečítaním jeho podstatnej časti, ako aj výsluchom znalkyne vyplynulo, že u obžalovaného bola zistená závislosť na OPL, konkrétne na heroíne. Text znaleckého posudku vychádzal zo stavu zisteného znalkyňou v období vypracovania ZP, teda viac ako 3 roky pred ukončením dokazovania na HP. Z výsluchu znalkyne na hlavnom pojednávaní následne vyplynulo, že vzhľadom na odstup čase nariadenie ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou stratilo na svojej dôležitosti, keďže odsúdený bol schopný (relatívne) spontánnej abstinencie v podmienkach ÚVTOS, napriek tomu, že mal nárok na substitučnú liečbu, pričom tento nárok nevyužil a neužíval resp. nenárokoval si ani medikamentóznú terapiu liekmi na zmiernenie prejavov závislosti, ktoré mal indukované a riadne predpísané ošetrojúcim lekárom (pozn. išlo o právo obžalovaného na liečbu, nie o povinnosť, preto v tomto smere súd nehovorí o porušení podmienok pri výkone trestu - pozn. súdu). Znalkyňa vzhľadom na odstup času uzavrela, že nie je u osoby obžalovaného možné spoľahlivo hovoriť o potrebe nariadenia ústavného protitoxikomanického liečenia aj v súčasnosti a hoci závisí najmä od osoby obžalovaného, pri jeho osobe je možné s vyššou mierou pravdepodobnosti dosiahnuť účel liečby aj ochrannou protitoxikomanickou liečbou ambulantnou formou (znalkyňa výslovne uviedla, že vidí účelnosť nariadenia ochrannej protitoxikomanickej liečby v percentách tak na 52 %, pričom pre ústavnú formu je to 48 %, ak by posudok písala aktuálne, vyjadrila by sa v prospech ochrannej liečby ambulantnou formou).

Výrok o ochrannom liečení je v zásade iným typom výroku ako výrok o treste. Hoci zásada v pochybnostiach v prospech obvineného (obžalovaného) platí primárne vo vzťahu k rozhodovaniu o vine, jej aplikácia v prípade rozhodovania o treste resp. aj ochranných opatreniach (vrátane ochranných liečení) je len logickým pretavením základných zásad trestného konania. Vzhľadom na vykonané dokazovanie na HP možno spoľahlivo konštatovať, že u obžalovaného nebola bez dôvodných pochybností zistená potreba nariadenia ochranného protitoxikomanického liečenia (len) ústavnou formou, pričom vzhľadom na zistené skutočnosti, môže pre dosiahnutie účelu ochranného liečenia postačovať aj jeho výkon ambulantnou formou. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, že obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Výrok o náhrade škody

V priebehu konania bol uplatnený nárok na náhradu škody vo výške 5, - € pošk. S. a nárok 109,36 € pošk. O. drogérie SR, s.r.o. (predtým L. plus, spol. s r.o.). Tieto nároky na náhradu škody vyplynuli aj z vykonaného dokazovania. Z tohto titulu súd priznal pokoreným nárok na náhradu škody v zmysel jej uplatnenia.

Všetky výroky tohto rozsudku boli prijaté senátom Okresného súdu Trnava pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava.

Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.